

RECEPCIJA SLOVENSKE KNJIŽEVNOSTI NA SLOVAŠKEM

Saša Vojtech Poklač

Filozofická fakulta, Univerzita Komenského, Bratislava

UDK 81'255.4:821.163.6.03=162.4(437.6)"20"

UDK 378.4(437.6):37.016:811.163.6+821.163.6

Prispevek obravnava zunajliterarne dejavnike, ki so vplivali na prevodno dejavnost slovenske književnosti na Slovaškem. Predstavi najpomembnejše slovenske literarne ustvarjalce in dela, ki so bila prevedena v slovaščino, pa tudi prevajalce, ki so slovaškim bralcem približali slovensko književnost. Na koncu se osredotoči na prihodnost slovenske književnosti na Slovaškem in izpostavi vlogo lektorata slovenskega jezika na tuji univerzi, ki vzgaja in pripravlja bodoče prevajalce in ambasadorje slovenske literature.

slovenska književnost, prevodna dejavnost na Slovaškem, recepcija slovenske književnosti na Slovaškem, promocija slovenske književnosti na Slovaškem

The paper analyses extra-literary factors that influenced the translating of Slovene literature in Slovakia. It mentions the most important Slovene writers and works translated into Slovakian, as well as translators who made Slovene literature available to Slovak readers. The final part of the paper focuses on the future of the reception of Slovene literature in Slovakia. It also emphasises the importance of lectureships in Slovene language at foreign universities, since these prepare future translators and ambassadors of Slovene literature.

Slovene literature, translating activities in Slovakia, reception of Slovene literature in Slovakia, promotion of Slovene literature in Slovakia

Slovensko-slovaške medliterarne povezave so se razvijale v različnih obdobjih z različno intenzivnostjo, kar lahko povezujemo s številnimi zunajliterarnimi dejstvi. Po J. Hvišču (2001: 61) so se slovensko-slovaški odnosi razvijali na skupni genetski in razvojni osnovi. V okviru tega so se v začetku 19. stoletja oblikovali predvsem znanstveni stiki, ki so bili pokazatelji poglobljenega narodnostnega zavedanja Slovakov in Slovencev.¹ Hvišč (2001: 61–62) piše, da imajo medliterarne povezave svoje zakonitosti, ki delujejo organsko, ampak samo takrat, ko »so ustvarjalni vplivi med posameznimi književnostmi rezultat aktivnega sodelovanja med notranjimi pogoji književnosti, ki sprejema drugo, in zunanji impulzi, ki izhajajo iz druge književnosti«. Taki pogoji so nastali takoj po koncu 1. svetovne vojne. Dobříková (2013: 9) poudarja, da je perspektivo razvoja slovaško-slovenskih odnosov prineslo leto 1919, ko sta nastali najstarejši ter do danes največji univerzi na Slovaškem in v Sloveniji

¹ Za razvoj teh povezav imajo velike zasluge P. J. Šafárik, J. Kollár, M. Hamuljak, E. Štúr, J. Kopitar, M. Čop, F. Prešeren, F. Miklošič in M. Murko.

(Univerza Komenskega v Bratislavi in Univerza v Ljubljani). Václav (2001: 67–69) in Kačirek (2010: 17–18) pišeta, da so se na začetku 30. let 20. stoletja predstavniki mednarodne katoliške študentske organizacije *Pax romana* dogovorili, da bodo intenzivno razvijali slovaško-slovenske stike na področju kulture in izobraževanja.² Študenti in kasnejši prevajalci Jozef Ambruš (1914–1993), Koloman Geraldini (1908–1994), Ján Irmier (1913–1974) in Melichar Václav (1916–2013) so odigrali pomembno vlogo pri promociji slovenske književnosti na Slovaškem. Po prihodu iz Slovenije so v literarnih revijah *Prameň* in *Elán* objavljali prevode del slovenskih avtorjev,³ v knjižni obliki pa so izdali prevode del vodilnih osebnosti slovenske književnosti tistega časa.⁴ Poleg teh, ki so se s slovenščino seznanili na študentski izmenjavi v Sloveniji, so bili zelo dejavni tudi Víťazoslav Hečko (1919–1972), Vojtech Mierka (1888–1974), Mikuláš Čollák (1906–1965) in František Lipka (1946).⁵ Obetaven razmah slovaško-slovenskih medliterarnih povezav je najprej upočasnila 2. svetovna vojna. Po njej so se odnosi vzpostavljali vse do leta 1949, ko se je zaradi zaostrovanja političnih odnosov med tedanjima Sovjetsko zvezo in Jugoslavijo povezovanje upočasnilo. V drugi polovici 50. let pa do leta 1968 so se stiki znova navezali, po letu 1968 pa spet prekinili zaradi dogodkov na Češkoslovaškem. Do ponovnega intenzivnejšega vzpostavljanja skupnih literarnih stikov je prišlo ob koncu 80. let in v 90. letih 20. stoletja, predvsem pa po osamosvojitvi obeh držav ter njunem vstopu v Evropsko unijo (2004).

Sodobna recepcija slovenske književnosti na Slovaškem v veliki meri prevladuje v prevodih, ki so objavljeni v literarnih revijah, kar povezujemo z dejstvom, da so

2 V tem obdobju so Slovaki hodili na študijske izmenjave v Ljubljano, Slovenci pa v Bratislavo. V Sloveniji so študirali npr. eden največjih slovaških slavistov J. Stanislav, avtor prve antologije slovenske poezije in proze v slovaščini K. Geraldini, vodilna osebnost kluba prijateljev slovenskega jezika in kulture J. Kostih, literarni zgodovinar in prevajalec J. Ambruš ter profesor, prevajalec in dolgoletni lektor slovenščine M. Václav. V Bratislavi je bil na študentski izmenjavi slovakist, prevajalec in avtor do danes edinega dvojezičnega slovensko-slovaškega slovarja V. Smolej.

3 J. Ambruš je prevedel F. Prešerna, O. Župančiča, Iv. Cankarja; K. Geraldini je objavil A. Gradnika, S. Kosovela, O. Župančiča, E. Kocbeka, M. Kranjca, I. Preglja, A. Vodnika; J. Irmier dela Iv. Cankarja, B. Krefta, F. Bevka, F. Roša, M. Puc (Jankovič 2005: 59, 78–79, 89–90).

4 Po Jankoviču (2005: 59, 78–79, 89–90, 139) je Geraldini pripravil prvo antologijo slovenske poezije v slovaščini *Piesne spod Triglavu* (1940), leta 1942 pa prvo antologijo slovenske proze *Za križom*. J. Ambruš je leta 1947 izdal prevod Cankarjevega romana *Na závoze* (Na klancu). Irmierjev prevod Cankarjeve drame *Kráľ na Betajnovce* (1949) je prvi knjižni prevod slovenske drame na Slovaškem. Istega leta je prevedel Tavčarjev roman *Čarodejnica* (Visoška kronika). M. Václav je izdal prevod romana P. Voranca *Jamnica* (1942), leta 1963 Cankarjevo dramo *Paholci* (Hlapci), 1972 pa A. Hienga *Les a bradlo* (Gozd in pečina).

5 Po Jankoviču (2005: 70, 82–83, 105–106, 109–110) je Hečko leta 1962 prevedel dramo B. Krefta *Balada o poručíkovi a Mariutke* (Balada o poročniku in Marjutki), leta 1961 je pripravil zbirko pesmi F. Prešerna *Struny lásky*, prevajal pa je tudi A. Ingoliča, I. Torkarja in P. Golio. V. Mierka je leta 1926 izdal prevod Cankarjevih del *Mladost' a iné rozprávky* (Mladost in druge pravljice), v revijah je objavljala dela Iv. Cankarja, D. Ketteja, I. Grudna, F. K. Meška, A. Aškerca, S. Kosovela, F. Bevka in S. Gruma, leta 1934 je izdal dve monografiji o F. K. Mešku in I. Lahu. Prevajalec M. Čollák je leta 1932 prevedel Cankarjevo *Pohoršenie v Svätöfloriánskej doline* (Pohujšanje v dolini šentflorjanski), leta 1935 je izšel Finžgarjev roman *Pod slobodným slnkom* (Pod svobodnim soncem). F. Lipka pa je izdal izbor poezije S. Kosovela *Rozlúčka so sebou* (1974) in K. Koviča *Korene vetra* (1970).

prevodi v knjižni obliki odvisni od različnih dejavnikov. Prvi, velikokrat odločilen, je zagotovo finančni. Čeprav imajo prevajalci kar nekaj možnosti, da pridobijo sredstva za tisk knjige v tujem jeziku,⁶ pa je zelo težko najti dobrega založnika, ki bi pri svoji založniški politiki podprl prevajanje del iz manjših kultur, kakršna je za povprečnega slovaškega bralca zagotovo tudi slovenska. Drugi dejavnik, ki vpliva na prevodno dejavnost na Slovaškem, je nezadostno število prevajalcev, ki bi jim jezikovna zmožnost dovoljevala prevajanje slovenskega leposlovja v slovaščino. Z veseljem lahko ugotovimo, da je v zadnjih petih letih prišlo do bistvenih sprememb, ki jih bomo predstavili v nadaljevanju.

Prevodi, objavljeni v literarnih revijah in časopisih, so zaradi prostorske omejenosti pogosto vezani predvsem na krajše prozne oblike (kot sta npr. kratka zgodba, novela), esejistiko, oceno književnih del in poezijo. Ta »prostorska omejenost« sovpada tudi z načinom pisanja, ki je tipičen za slovensko književnost v 80. in 90. letih 20. stoletja ter se nagiba predvsem h kratki zgodbi. Med literarne revije, kjer so bili v zadnjih dvajsetih letih na Slovaškem objavljeni prevodi iz slovenske književnosti, spadajo *Revue svetovej literatúry*, *Romboid*, *Slovak review*, *Fragment*, *RAK*, *Aspekt*, do leta 2002 tudi *Kultúrny život*. V *Revue svetovej literatúry* lahko od leta 2000 najdemo kar nekaj prevodov kratkih proznih besedil sodobnih slovenskih avtorjev (A. Hieng, A. Blatnik, V. Möderndorfer, N. Kokelj, M. Kleč, R. Šeligo, D. Jančar, J. Virk, B. Seliškar, P. Glavan). Besedila sta prevedla M. Václav in Karol Chmel (1953),⁷ ki sta izhajala iz antologije *Čas kratke zgodbe* (1999). *Romboid* je revija, ki je v preteklih letih sistematično obravnavala slovensko književnost. V njej je (za razliko od prejšnje) slovenska književnost predstavljena kompleksnejše, v žanrski in tematski raznolikosti (od poezije in proze do odlomkov iz romanov in pogovorov z avtorji). Izpostaviti je treba predvsem 7. številko revije iz leta 1999, kjer so dela pomembnih slovenskih literatov.⁸ Večino besedil je prevedel K. Chmel, nekaj pa tudi Anežka Kočalková (1973)⁹ in Svetlana Luhová¹⁰ (1977). Leta 2002 se je v okviru projekta *Revija v reviji* na straneh *Romboida* pojavila slovenska revija *Apokalipsa* s podnaslovom *Prienik do živej kultúry*. Izbor objavljenih besedil kaže na žanrsko zgradbo te revije, velika pozornost pa je namenjena teoriji haikuja in stripu.¹¹ Pri prevajanju so sodelovali K. Chmel, A. Kočalková, S. Luhová in Stanislava Chrobáková Repar¹² (1960). Leta 2005 je izšla posebna številka z naslovom *Romboid+*, kjer so predstavljene ženske avtorice (B. Korun, T. Kramberger, M. Kušar, M. Vidmar, E. Vouk). Urednica Chrobáková Repar (2005: 4) piše, da želijo z vključitvijo ženskih avtoric

⁶ Npr. Trubarjev sklad in Javna agencija za knjigo.

⁷ Spada med najproduktivnejše prevajalce iz slovenščine v slovaščino (Jankovič 2005: 87–88).

⁸ Npr. D. Zajc, V. Taufer, M. Novak, T. Šalamun, A. Brvar, M. Kocbek, A. Debeljak, B. Bojetu, A. Ihan, M. Kleč, B. A. Novak, J. Virk, A. Blatnik, I. Osojnik in D. Jančar.

⁹ V slovaščino je prevedla veliko del, objavljenih v revijah, pa tudi deli J. Hudečka in D. Jančarja.

¹⁰ Sodelovala je pri prevajanju slovenskih del za različne literarne revije, prevedla je tudi delo D. Jančarja.

¹¹ V številki so zastopani: P. Repar, M. Rožanc, I. Osojnik, S. Gazdič, Z. Kanduč, M. Novak, M. Očepek, M. in T. Solda, B. Kardelj, J. Hudolin, P. Čučnik, P. Semolič, I. Dobnik, C. Bergles, M. Dekleva, B. Kunst, D. Čater, L. Zelič Stepančič.

¹² Trenutno spada med najproduktivnejše prevajalce iz slovenščine v slovaščino.

»popraviti in dopolniti podobo slovenske literature na Slovaškem«. Bralci lahko preberejo poezijo, dva pogovora ter uredničino literarnovedno refleksijo o poeziji E. Vouk, M. Kušar in M. Vidmar. Med revije, ki so na svojih straneh predstavile slovensko književnost, spada tudi *Fragment*, kjer sta v prevodu K. Chmela objavljena kratka zgodba J. Virka (2003) in cikel pesmi E. Kocbeka (2004). Če analiziramo pogostnost prevajanja določenih del, lahko v slovaških literarnih revijah naletimo na zanimiv pojav. Kratka zgodba Janija Virka *Dvere* (Vrata) je največkrat prevedeno in v revijah objavljeno delo. Leta 2001 je bil v reviji *Kultúrny život* objavljen prevod K. Chmela, ki se je dve leti kasneje pojavil tudi v reviji *Fragment*, isto besedilo pa je leta 2007 v *Revue svetovej literatúry* objavil M. Václav. Podobno je bilo tudi s kratko zgodbo A. Blatnika *Vlhe steny* (Vlažne stene), ki jo je leta 1999 v *Romboidu* objavil K. Chmel, leta 2002 pa v *Revue svetovej literatúry* M. Václav. Čeprav gre za isto besedilo, pa so razlike med prevodoma očitne. Antologija *Čas kratke zgodbe* (1999) je prevajalcema sicer omogočila, da sta na enem mestu našla več reprezentativnih del, vendar pa sta črpala samo iz enega vira, ki jima je bil zaradi nezadostnega števila dostopnih slovenskih del na Slovaškem edini na voljo.

Poleg revijalnih objav so svoje mesto na Slovaškem dobile tudi knjižne izdaje prevodov slovenske književnosti. Leta 2000 sta v prevodu K. Chmela izšla izbora pesmi D. Zajca *Dolu, dolu a iné básne* in A. Štegerja *Kašmír a iné básne*. K. Chmel je prevedel tudi poezijo T. Šalamuna *Slovesá slnka* (2002) in A. Ihana *Riešenie* (2003). Pesmi P. Reparja *Krehké pavučiny* (2003), M. Kušar *Lubl'ana* (2008) in S. Kosovela *Zelený papagáj* (2012) je prevedla S. Chrobáková Repar. Poleg prevodov pesniških zbirk sodobnih slovenskih pesnikov je leta 2002 izšla zbirka pesmi F. Prešerna *Básne*, ki jo je v sodelovanju z A. Kočalkovo prevedel Ľ. Feldek.¹³ Na začetku 21. stoletja so se prevajalci le redko odločili za izdajo prevodov slovenske proze v knjižni obliki. Leta 2001 je izšel prevod Jančarjevega romana *Polárna žiara* (Severni sij) v prevodu A. Kočalkove, leta 2007 pa je bil preveden Jančarjev roman *Stavitel' – Mýtus o Daidalovi* (Graditelj – mit o Dedalu) v prevodu S. Kmecove. S. Chrobáková Repar je leta 2004 prevedla Bartolov roman *Alamut*, v okviru projekta 100 slovanskih romanov pa je leta 2008 izšel njen prevod romana S. Tratnik *Volám sa Damián* (Ime mi je Damjan).¹⁴ Leta 2010 je ista prevajalka prevedla knjigo B. Smolnikar *Keď sa hore zazelenajú brezy* (Ko se tam gori olistajo breze).

Posebno skupino prevodov tvorijo dramska besedila, ki so že v preteklosti našla mesto tudi na odrskih deskah.¹⁵ Ta besedila so pogosto prevedena prav zaradi potrebe slovaških gledališč po uprizoritvi slovenskih dramskih besedil. Po letu 2000 je eden izmed vodilnih predstavnikov slovenske dramatike na Slovaškem V. Möderndorfer. Njegove igre so bile v Jankovičevem prevodu objavljene v dveh knjigah *Mama umrela dvakrát* (Mama je umrla dvakrat) leta 2004 in *Truth story* leta 2008.¹⁶ Gledališče Jána Palárika v Trnavi je uprizorilo dve Möderndorferjevi igri *Truth story* in *Rodinné*

¹³ Slovakist Andrej Rozman je v knjigi napisal spremno besedo.

¹⁴ O slovaškem prevodu romana S. Tratnik razpravlja M. Dobríková (2010: 86–96).

¹⁵ Več o tem M. Babiak (2010: 29–35).

¹⁶ Ján Jankovič prevaja predvsem slovenska dramska besedila.

šťastie (Mama je umrla dvakrat) ter igro Matjaža Zupančiča *Manželské hry* (*Igra s pari*), Komorno gledališče v Martinu pa je uprizorilo Möderndorferjevo igro *Tri sestry* (Tri sestre). Leta 2011 so v okviru festivala *Nova drama* izdali izbor prevodov treh slovenskih dram.¹⁷ Drami Dušana Jovanovića *Exhibicionista* (Ekshibicionist) in Matjaža Zupančiča *Chodba* (Hodnik) je prevedel J. Jankovič, dramo Simone Semenič *5chalanov.si* (5fantkov.si) pa Romana Marušková.¹⁸ Slednja je doživela tudi uspešno uprizoritev, ki jo je pozitivno ocenila tudi gledališka kritika.

Pomembno vlogo pri promociji slovenske književnosti in kulture ter izobraževanju bodočih prevajalcev ima lektorat slovenskega jezika, ki deluje na Oddelku za slovenske filologije Filozofske fakultete Univerze Komenskega v Bratislavi. V sodelovanju s slovenskim veleposlaništvom in programom *Slovenščina na tujih univerzah* (dalje STU) pripravlja literarne večere s slovenskimi književniki. Pod mentorstvom lektorice Saše Vojtech Poklač je od leta 2006 izšlo šest knjižnih prevodov različnih slovenskih avtorjev, ki so jih prevajali študenti slovenistike. Bratislavski slovenistiki se je s prvimi knjižnimi objavami predstavila v okviru projekta *Prevajanja slovenskih literarnih besedil*, ki ga je leta 2004 pripravil STU. Leta 2006 so študenti prevedli delo F. Lainščka *Myšlienôčky* (Mislice).¹⁹ Naslednji knjigi sta izšli v času slovenskega predsedovanja Svetu Evropske unije leta 2008. Gre za prevoda štirih del za otroke in mladostnike pisatelja F. Frančiča, združenih v dve knjigi z naslovoma *Istrijské rozprávky a Malé rozprávky* (Istrske pravljice in Male pravljice) ter *Angelo. Nepovedz lune, že som sama* (Angelo. Ne povej luni, da sem sama).²⁰ Leta 2009 je v »študentski delavnici« nastala zbirka 15 pesmi in ene kratke zgodbe slovenskega avtorja Klemena Piska z naslovom *Pustovník a vlk* (Puščavnik in volk).²¹ Leta 2010 je izšla *Antológia súčasnej slovenskej literatúry*, ki je nastala po slovenski izdaji *Antologija sodobne slovenske literature*, dopolnjena pa je bila še z nekaterimi avtorji; v delu je predstavljenih 54 književnikov.²² Leta 2013 so v delu *Nahliadnutia do súčasnej slovenskej prózy* (Vpogled v sodobno slovensko prozo) predstavljena dela desetih slovenskih avtorjev (A. Čar, N. Gazvoda, P. Glavan, M. Kumerdej, V. Lemaić, V. Möderndorfer, P. Rezman, B. Smole, G. Vojnović, V. Žabot).²³

17 Avtor spremne besede je Blaž Lukan.

18 Spada med prevajalce najmlajše generacije, ki je s prevajanjem začela v okviru projektov, ki jih od leta 2006 naprej organizira lektorat slovenščine.

19 Prevajali so: O. Ambrošová, M. Hloža, E. Hrebenárová, J. Masárová in V. Ružičková. Slovaški prevod dela je analiziral J. Gallik (2011: 151–156).

20 Dela so prevajale: V. Ružičková, K. Potočnáková, E. Hrebenárová, J. Mičuchová. Frančičevi deli je analizirala M. Hrašková (2011: 35–49).

21 Besedila so prevajali: T. Benejová, R. Marušková, J. Mičuchová, K. Potočnáková, S. Vojtech Poklač, M. Vojtech. O knjigi je pisala M. Fülöpová (2009: 9).

22 Dela so prevajali: T. Benejová, Z. Golianová, E. Gruber, R. Marušková, Z. Oravcová, J. Masárová, K. Potočnáková, J. Mičuchová, S. Vojtušová, M. Stanková, S. Vojtech Poklač, M. Vojtech. Recenzijo je napisala L. Szentesiová (2011: 3).

23 Dela so prevajali: T. Benejová, I. Dikantová, Z. Golianová, S. Kmecová, A. Kubík, M. Medvecká, M. Nicolaouová, S. Ostrovská, R. Pirih Marušková, K. Potočnáková, K. Teglassyová, R. Vlasková, M. Vojtech.

Pregled aktualne recepcije slovenske literature in kulture na Slovaškem, ki je bil narejen v preseku zadnjih trinajstih let, je pokazal, da so skupne povezave na področju literarnega in kulturnega življenja, ki so se začele oblikovati na začetku 20. stoletja in so se v različnih obdobjih različno vzpostavljale, razmeroma žive, slovenska književnost pa je na Slovaškem predstavljena v širokem žanrskem in tematskem spektru. Založniško politiko, ki je bila v preteklih letih razmeroma toga do prevajanja slovenske književnosti, lahko spremeni tudi dejstvo, da se je na Slovaškem v zadnjih petih letih – verjetno tudi po zaslugi sistematičnega dela s študenti bratislavske slovenistike – bistveno povečalo število mladih kakovostnih prevajalcev slovenske književnosti (npr. T. Benejová, K. Potočňáková, R. Pirih Marušková).

Literatura

- Antológia súčasnej slovinskej literatúry*, 2010: Bratislava: Univerzita Komenského.
- BABIÁK, Michal, 2010: Slovinská dramatika v slovenskom kontexte. Saša Vojtech Poklač, Miloslav Vojtech (ur.): *90. výročie vzniku Univerzity Komenského v Bratislave a Univerzity v Lubľane*. Bratislava: Univerzita Komenského. 29–35.
- BARTOL, Vladimír, 2004: *Alamut*. Bratislava: Slovart.
- BLATNIK, Andrej, 1999: Vlhké steny. *Romboid* 7. 78–79.
- BLATNIK, Andrej, 2002: Vlhké steny. *Revue svetovej literatúry* 4. 130–132.
- DOBRÍKOVÁ, Mária, 2010: Interkultúrne a interpretačné súradnice prekladového textu. Nad slovenským a českým prekladom románu S. Tratnik Ime mi je Damjan. Saša Vojtech Poklač, Miloslav Vojtech (ur.): *90. výročie vzniku Univerzity Komenského v Bratislave a Univerzity v Lubľane*. Bratislava: Univerzita Komenského. 86–96.
- DOBRÍKOVÁ, Mária, 2013: Slovenija je lepa in slovenščina ni težka. Saša Vojtech Poklač, Miloslav Vojtech (ur.): *Čo všetko mi slovinčina dala alebo I feel sLOVEnia*. Bratislava: Univerzita Komenského. 9–13.
- FRANČIČ, Franjo, 2008: *Angelo. Nepovedz lune, že som sama*. Bratislava: Univerzita Komenského.
- FRANČIČ, Franjo, 2008: *Istrijské rozprávky. Malé rozprávky*. Bratislava: Univerzita Komenského.
- FÜLÖPOVÁ, Marta, 2009: Klemen Pisk: Pustovnik a vlk. *Knížná revue* 19/26. 9.
- GALLIK, Ján, 2011: Komparatívna analýza slovinsko-slovenskej autorskej rozprávky. Simona Kranjc (ur.): *Meddisciplinarnost v slovenistiki. Obdobja* 30. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 151–156.
- HVIŠČ, Jozef, 2001: Kontakty slovenských a slovinských slavistov. Marta Pančíková (ur.): *Philologica LIII. Slovinsko-slovenské jazykové, literárne a kultúrne vzťahy*. Bratislava: Univerzita Komenského. 61–65.
- HRAŠKOVÁ, Mariana, 2011: Literatúra bez hraníc (alebo Na margo slovinsko-slovenských medziliterárnych vzťahov). Eva Vitězová (ur.): *Literatúra pre deti – Literatúra bez hraníc*. Nitra: Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre, Filozofická fakulta. 35–49.
- IHAN, Alojz, 2003: *Riešenie*. Bratislava: F. R. & G.
- JANČAR, Drago, 2001: *Polárna žiara*. Bratislava: Kalligram.
- JANČAR, Drago, 2007: *Staviteľ. Mýtus o Daidalovi*. Bratislava: Slovart.
- JANKOVIČ, Ján, 2005: *Slovník prekladateľov s bibliografiou prekladov z macedónčiny, srbčiny, chorvátčiny a slovinčiny*. Bratislava: Jaga, Veda.
- KAČÍREK, Ľuboš, 2010: Viktor Smolej a jeho prínos pre rozvoj slovensko-slovinských vzťahov. Saša Vojtech Poklač, Miloslav Vojtech (ur.): *90. výročie vzniku Univerzity Komenského v Bratislave a Univerzity v Lubľane*. Bratislava: Univerzita Komenského. 16–28.
- KOCBEK, Edvard, 2004: Všetko je spojené a iné básne. *Fragment* 1–2. 121–135.

- KOSOVEL, Srečko, 2012: *Zelený papagáj – Zeleni papagaj*. Bratislava: Drewo a srd, Vlna; Ljubljana: KUD Apokalipsa.
- KUŠAR, Meta, 2008: *Lubl'ana*. Bratislava: Ars Poetica & Ateliér Pluto.
- LAINŠČEK, Feri, 2006: *Myšlienôčky. Desat' rozprávok*. Bratislava: Univerzita Komenského.
- MÖDERNDORFER, Vinko, 2004: *Mama umrela dvakrát*. Bratislava: Juga.
- MÖDERNDORFER, Vinko, 2008: *Truth story*. Bratislava: Juga.
- PISK, Klemen, 2009: *Pustovník a vlk*. Bratislava: Univerzita Komenského.
- PREŠEREN, France, 2002: *Básne*. Kranj: Magistrat mesta Kranj.
- REPAR, Primož, 2003: *Krehké pavučiny*. Bratislava: Drewo a srd.
- Romboid* 37/8–9 (2002)
- Romboid+* (2005)
- Slovinská dráma, 2011. Bratislava: Divadelný ústav Bratislava.
- SMOLNIKAR, Breda, 2010: *Ked sa hore zazelenajú brezy*. Bratislava: Kalligram.
- SZENTESIOVÁ, Lenka, 2011: Antológia súčasnej slovinskej literatúry. *Knižná revue* 21/6. 3.
- ŠALAMUN, Tomaž, 2002: *Slovesá slnka*. Bratislava: Drewo a srd.
- ŠTEGER, Aleš, 2000: *Kašmír a iné básne*. Banská Bystrica: Drewo a srd.
- TRATNIK, Suzana, 2008: *Volám sa Damián*. Bratislava: Literárne informačné centrum.
- VÁCLAV, Melichar, 2001: Tridsiate až päťdesiate roky slovensko-slovinských literárnych stykov. Marta Pančíková (ur.): *Philologica LIII. Slovinsko-slovenské jazykové, literárne a kultúrne vzťahy*. Bratislava: Univerzita Komenského. 67–69.
- VÁCLAV, Melichar, 2002: Poviedky zo Slovinska. *Revue svetovej literatúry* 4. 131–144.
- VÁCLAV, Melichar, 2007: Štyria slovinskí poviedkari. *Revue svetovej literatúry* 3. 87–101.
- VIRK, Jani, 2001: Dvere. *Kultúrny život* 1. 27–28.
- VIRK, Jani, 2003: Dvere. *Fragment* 1/2. 66–69.
- VIRK, Jani, 2007: Dvere. *Revue svetovej literatúry* 3. 91–93.
- VOJTECH POKLAČ, Saša, 2009: Literatúra s novou kultúrnou značkou. Rozhovor so slovinskou spisovateľkou, prekladateľkou a sociologičkou Suzanou Tratnik. *Knižná revue* 19/6. 9.
- VOJTECH POKLAČ, Saša, 2010a: Aktuálna recepcia slovinskej literatúry na Slovensku. Alica Kuliňhová, Oľga Škvareninová (ur.): *Preklad ako kultúrna a literárna misia*. Bratislava: Univerzita Komenského. 115–120.
- VOJTECH POKLAČ, Saša, 2010b: Úprimnosť k vlastnému mysleniu: rozhovor so slovinskou poetkou Lucijou Stupicou. *Knižná revue* 20/26. 9.
- VOJTECH POKLAČ, Saša, KMECOVÁ, Svetlana (ur.), 2013: *Nahliadnutia do súčasnej slovinskej prózy*. Bratislava: Univerzita Komenského.
- ZAJC, Dane, 2000: *Dolu, dolu a iné básne*. Banská Bystrica: Drewo a srd.